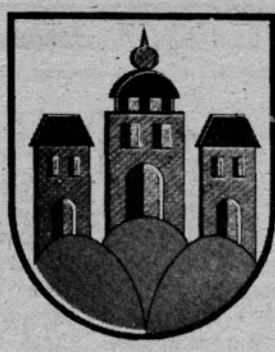

REČICA OB SAVINJI

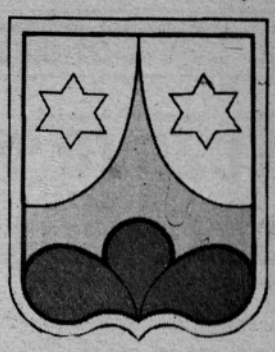
MOZIRJE

NOVICE

Leto XII
Številka 9
September 1981

LJUBNO

GORNJI GRAD

Poština plačana v gotovini

Občinski nagrajenci

Komisija za izbor in podelitev občinskih priznanj pri SO Mozirje je predlagala zborom skupščine občine, da se podelijo priznanja, oziroma nagrade tudi ob letošnjem občinskem prazniku. Sklenili so podeliti:

Franc Leskovsku – Luki naziv častnega občana občine Mozirje za njegovo dolgoletno revolucionarno delo in posebne zasluge pri izgradnji ljudske oblasti na osvobodjenem ozemlju naše doline v letu 1944.

Domicil občine Mozirje so podelili **Odboru VOS-OF za Savinjsko, Šaleško-Mislinsko in Kozjansko okrožje**. Pripadniki VOS so prispevali odločujoč delež v borbi proti sovražnikom ljudstva. Iz njihovih vrst so izšli kadri, ki so v revoluciji in v času izgradnje našega samoupravnega socializma zavzeli najodgovornejša mesta in dolžnosti.

Plaketo občine Mozirje so prejeli:

Edi Herman iz Nazarij za uspešno in dolgoletno družbeno-politično delo. Takoj po vojni je bil njegov delež v izgradnji naše domovine velik in tudi sedaj se vključuje v družbene tokove na raznih področjih.

Turistično društvo Ljubno deluje že 51 let. Ogromne so zasluge društva za razvoj tujskega prometa v kraju. Posebno uspešno si prizadevajo ohraniti spomin na splavarstvo. Prispevali so

svoj veliki delež pri izdajanju raznih zapisov o splavarstvu o svojem kraju.

Gorska reševalna služba Celje. V 50 letnem delovanju so si največkrat prizadevali pomagati pri nesrečah v naših gorah. Tudi prvi vodiči po naših planinah so bili iz njihovih vrst. Njihova požrtvovalnost je brez primere, ko gre za reševanje človeških življenj.

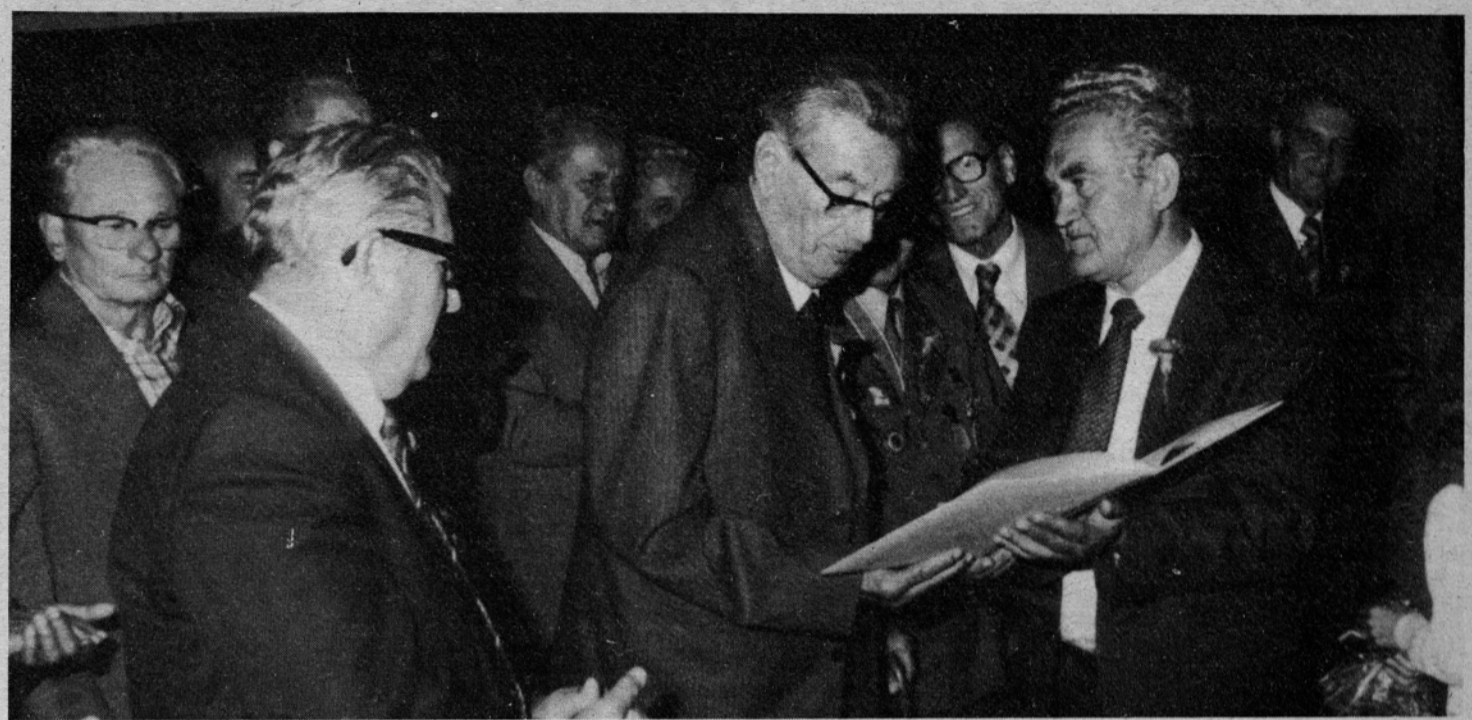
Denarne nagrade so dobili:

Vlado Matko iz Mozirja, ki je bil ustanovitelj delovne organizacije „Elkroj“. Takrat se je kolektiv imenoval Krojaštvo–šivilstvo Mozirje. Njegova zasluga je, da je kolektiv stopil na pot industrijske izdelave. 20 let je vodil delovno organizacijo.

Milan Božič, novinar iz Celja. Od leta 1952 spremlja politične in gospodarske dogodke v naši občini kot novinar in o njih piše. Z poštenim in vestnim poročanjem je pripomogel k obveščanju javnosti o naših krajih in ljudeh.

Gasilsko društvo Gorica ob Dreti je eno najaktivnejših društev v dolini. Svojo prizadevnost kaže tudi v aktivnem družbeno-političnem življenju in pri obrambnih pripravah. Dosega na raznih tekmovanjih zavidljive uspehe. Skrbi za podmladek in ima odlično žensko desetero. Tudi pri obnovi svojega doma so bili zelo prizadevni. Vsem iskrene čestitke!

Skupščina občine Mozirje in njen izvršni svet ter družbeno politične organizacije občine Mozirje se zahvaljujejo občanom za pozornost, ki so jo pokazali ob praznovanju letošnjega občinskega praznika. Množična udeležba na doma maha vseh prireditvah v dolini je dokazala visoko družbeno zavest prebivalcev naše občine in hkrati pokazala na veliko pripravljenost sodelovati v vseh naših prizadevanjih!

Franc Leskošek–Luka častni občan občine Mozirje

Ob 20 – letnici ZKZ Mozirje

Ob letošnjem novem letu je minilo 20 let od ustanovitve ZKZ. To je bil čas, ki je bil naklonjen zlasti pospešenemu razvoju družbenega sektorja kmetijstva. Kratka, a „zlata“ doba resnično dobrega in uspešnega zadrugištva pa se je nagnila v zaton. Takratni družbeni smoter je bil združiti krajevne in majhne kmetijske zadruge v velike območne organizacije, jih očistiti dejavnosti, ki niso neposredno vezane na kmetijsko proizvodnjo (trgovina, gostinstvo, obrtne delavnice, gozdarstvo), za vsako ceno pridobiti zemljo z nakupom od nižinskih kmetov in zasnovati veliko tehnološko sodobno družbeno kmetijstvo, zasebno kmetijstvo pa organizacijsko čvrsto navezati na družbeni sektor preko proizvodne kooperacije. V težnji, da bi tudi v naši občini sledili zastavljenemu agrarno-političnemu konceptu kmetijskega razvoja, je torej v začetku leta 1961 prišlo do združitve enajstih samoupravnih KZ in njihove Gozdarsko-kmetijske poslovne zveze v enovito zadrugo organizacijo – ZKZ Mozirje. Za kmetijstvo Gornjesavinjske doline, ki se lahko ponaša z bogato zadrugo tradicijo, saj korenine prvega zadrugnega gibanja segajo še v devetdeseta leta prejšnjega stoletja, je bila to težka prelomnica.

Kakšen je bil odnos tedanje zadrugne strokovne službe do hribovskega kmetijstva, ki zajema kar dve tretjini vseh kmetij in tudi preko 70 % vse razpoložljive kmetijske zemlje v občini Mozirje, zgovorno pričča zapis v poslovnem poročilu ZKZ za prvo poslovno leto združene ZKZ t.j. za leto 1961:

„Važno je tudi dejstvo, da opuščamo vse sodelovanje odnosno delovanje v izrazito hribovskih področjih, kjer nima smisla za vsako ceno gnojiti npr. travnike ali košenice, od tega pa nima koristi niti kmet niti zadruga.“

Ob dejstvu, kako pomemben prispevek v hrani so dale prav hribovske kmetije k uspešnemu izidu narodnoosvobodilne borbe, pa tudi k povojni obnovi porušene domovine (obvezna oddaja kmet. pridelkov), je težko razumeti takšen mačehovski odnos do razreševanja eksistenčnih problemov hribovskih kmetij.

Zelo pozitivno pa je, da v tistih težkih letih ni bila zapostavljena selekcijska in reprodukcijska služba v živinoreji. Nasprotno! Delovala je neprekinjeno že od leta 1951 in tudi rezultati strokovnega dela izpred dvajsetih let so dokaj vzpodbudni. Okrog 25 % vse goveje živine je bilo že čiste sivorjave pasme, ostalo pa križanci. V molzno kontrolo je bilo zajetih 270 krav, kar je tedaj predstavljalo cca 10 % od stalaža krav. Kontrolo proizvodnje so opravljali 4 molzni kontrolorji.

V umetno osemenjevanje je bilo vključenih že nad 65 % plemenic. To je bila solidna osnova za uspešno nadaljevanje selekcijskega dela, ki je dobilo še večji poudarek po letu 1964, ko je bil organiziran odkup mleka in zopet po letu 1967, ko se je začela načrtna akcija preusmerjanja kmetij v specializirano živinorejsko proizvodnjo.

V dvajsetletnem obdobju delovanja ZKZ kot območne organizacije združenih kmetov je bilo veliko razvojnih težav, pa tudi uspehov. Zelo negativno so vplivale predvsem številne organizacijske spremembe v začetnih letih.

Najtežje je bilo zadrugiškom preboleti odcepitev zasebnega gozdarstva iz sestava ZKZ v letu

1963, saj je dajalo glavno ekonomsko osnovo zadrugi. Ko dohodka iz gozdarstva ni bilo več, je bilo nujno pospešeno razvijati ne le osnovno kooperacijsko in družbeno kmetijsko proizvodnjo, pač pa tudi dopolnilne oz. stranske dejavnosti (perutinarstvo, storitve).

Med dejavnike, ki so bistveno prispevali k razmeroma hitremu razvoju kooperacijskega kmetijstva v zadnjih 14. letih, štejemo zlasti naslednje:

- načrtno preusmerjanje kmetij v tržno živinorejsko proizvodnjo po smernicah izdelane študije o razvojnih možnostih kmetijstva v GSD
- organiziranje dobre odkupne mreže za vse vrste pogodbenih proizvodov in dolgoročno zagotovitev prodaje vseh tržnih viškov
- uvajanje bioloških inovacij v gospodarjenje na preusmerjenih kmetijah (pašno–kosni sistem rabe travnatga sveta, uvajanje gnojevke, siliranje, prevetravanje sena . . .)
- uvedba kreditiranja naložb v kmetijstvo (objekti, mehanizacija, plem. živina) preko zadrugne HKS in po delu 1970 tudi z deležem bančnih sredstev
- požrtvovalno delo veterinarske službe, ki je ob zares dobrem sodelovanju s strokovnimi službami ZKZ opravljala zdravstveno zaščito in reprodukcijske naloge v živinogreji
- dragocena strokovna pomoč ŽVZ Celje in njihovih zunanjih sodelavcev, ki so bili poleg zadrugne pospeševalne službe glavni operativni nosilci strokovno-pospeševalnega dela pri programiranju kmetij
- velik prispevek GG Nazarje pri pospešeni izgradnji cestnih povezav do hribovskih kmetij, kar je mnogokje pogojevalo njihov nadaljnji obstoj in pri začetnem sofinanciranju pospeševalnih akcij (preusmeritveni program, strokovne ekskurzije)
- velika moralna pa tudi materialna podpora občine Mozirje in njenih družbeno-političnih organizacij pri izvajanju programskega usmerjanja kmetij (davčne olajšave, regresiranje obresti)
- uspešno 10-letno poslovno sodelovanje z Ljubljanskimi mlekarnami, ki so finančno pomagale organizirati obsežno odkupno mrežo za mleko do

najbolj oddaljenih hribovskih zaselkov, prispevale namenska sredstva za pospeševanje mlečne proizvodnje, opremile centralno zbiralnico mleka v Radmirju ter vzpodbujale pri proizvajalcih mleka potrebno zaupanje in sigurnost za dolgoročni in redni prevzem vseh količin mleka

- plodno pospeševalno delovanje zadrugne HKS in uspešno sodelovanje z območno poslovno banko (prej Celje, sedaj Velenje) pri kreditiranju naložb v kooperacijsko kmetijstvo
- pozitivna vloga ZPS Slovenije, ki je z različnimi oblikami materialnih stimulacij za živinorejce bistveno pripomogla k povečanju stalaža osnovne črede in tržne proizvodnje v živinoreji.

V družbenem sektorju kmetijstva je bil največji napredek dosežen na modernizaciji hmeljarske proizvodnje na 57 ha hmeljskih nasadov in melioracijah zemljišč, v zadnjem času pa tudi pri vzreji perutnine, medtem ko je govedoreja zaradi omejenih krmskih površin ostala v približno istem obsegu (40 krav).

Svoj 20-letni jubilej je ZKZ dočakala zopet v spremenjeni samoupravni preobleki. Skladno z določbami Zakona o združenem delu in Zakona o združenju kmetov je bila v lanskem letu izvedena reorganizacija dotle enovite zadruge v ZKZ s tremi temeljnimi organizacijami združenega dela in delovno skupnostjo skupnih služb, ZHP pa bo poslej samostojna pravna oseba.

V novi organiziranosti se bo morali delavci in zadrugi člani družno in še odločneje spoprijeti s številnimi in odgovornimi nalogami nadaljnega razvoja, ki smo si jih začrtali v srednjeročnih planskih dokumentih.

V teh prizadevanjih naj bo današnja živinorejska razstava nova vzpodbuda, da bomo v prihodnje kljub spremljajočim razvojnim težavam dosegali še večje uspehe v živinoreji in kmetijstvu nasploh!

Vsem živinorejcem in zadruginim delavcem, ki so se v teh dvajsetih letih prehojene poti vztrajno trudili za gospodarski razvoj ZKZ in zadrugištva, izrekam iskreno zahvalo in priznanje. LOJZE PLAZNIK

Obisk predstavnikov občine, političnih organizacij in varnostnikov na Dan graničarjev

Težave v zdravstveni skupnosti

Občinska zdravstvena skupnost Mozirje je svoj finančni načrt za leto 1981 sprejela v mejah omejenih sredstev, ki so bila dogovorjena za skupno porabo.

To pomeni, da v finančnem načrtu občinske zdravstvene skupnosti niso v celoti upoštevane potrebe uporabnikov, niti vrednost programov izvajalcev, ampak je finančni načrt upošteval le v naprej opredeljene družbene možnosti in po občinski bilanci ocenjene finančne sposobnosti združenega dela. Takšno stanje je prisotno že nekaj let, zato ni bilo možno v celoti sprejeti po izvajalcih ponujenih programov zdravstvenega varstva. Preko sporazumov o svobodni menjavi dela so se ti programi skušali vskladiti s finančnimi možnostmi skupnosti, dejanske potrebe uporabnikov in splošna gospodarska gibanja pa so povzročila že nekaj let nazaj velike primanjkljaje v skupnosti.

V letu 1981 so finančne omejitve že bolj restriktivne in doslej niso omogočale sklenitve vseh sporazumov o svobodni menjavi dela. Tako se niso dogovorjeni programi in njihova vrednost za bolnišnično zdravljenje, zato je financiranje bolnišnične dejavnosti še vedno le akontacijsko in izkazani odhodki še niso dokončni.

Stopnja nominalne rasti sredstev zdravstvenega varstva znaša v OZS Mozirje v letu 1981 le 14,6 %, ki ob več kot 30 % podrazitvi materialnih in drugih stroškov ne nudi realne podloge za ohranitev dogovorjenega ob-

sega pravic iz zdravstvenega varstva in dosežene ravni istega v preteklih letih, ampak povzroča stalne primanjkljaje.

Zaradi omejenih možnosti in iz meseca v mesec raztočnega primanjkljaja si je morala skupnost zagotoviti tekočo likvidnost z izposojanjem sredstev pri drugih skupnostih. Problem likvidnosti se pojavlja v skupnosti kljub temu, da se kot obratna sredstva uporabljajo tudi sredstva v višini 5.290 tisoč din, ki so bila zbrana v preteklih letih za investicije.

Po višini stopnje za zdravstveno varstvo je občinska zdravstvena skupnost Mozirje na 26. mestu v SR Sloveniji, po skupni stopnji za skupno porabo pa na 25. mestu.

Zaradi dodatnih restriktivnih ukrepov je očitno, da bo poslovanje v II. polletju 1981 še težavnejše. Pri obstoječem primanjkljaju, ki se povečuje iz meseca v mesec, mora OZS izdvojiti 1.842.000 din za pospeševanje izvoza.

Nujno bo torej sprejeti ustrezne ukrepe za sanacijo stanja. Po izvajalcih bo potrebno omejiti stroške za ambulantno in dispanzerko dejavnost, bolnišnice in zdravila. Kritično bo oceniti obseg dela in stroške v zobozdravstvu. Nujno bo izpeljati dogovorjene postopke pri uveljavljanju pravic v osnovnem in specialističnem varstvu, kjer je pravica in naloga odločanja na ordinirajočem zdravniku in ne na raznih konzilijih in organih pri skupnosti.

JEŽOVNIK FRANC

Presenečenje na Menini planini

Zadnjo nedeljo v mesecu avgustu je obiskovalce Menine čakalo prijetno presenečenje. TVD Partizan – Gornji grad je organiziralo TRIM POHOD NA MENINO. Vsakdo, ki se je do 9 ure jutraj prijavil na kontrolni točki v Gornjem gradu, je prejel ličen karton in na vrhu, v koči, ga je čakal golaš. Bilo je več kot 40 pohodnikov.

Menina planina je v tem letnem času vredna obiska, pa ne z avtomobilom, pa čeprav sedaj pelje iz Bočne 15 km dolga cesta do koč in še naprej v Tuhinjsko dolino. Vsepoposod ob poti je polno malin.

Po 3 urni hoji iz Gornjega grada čaka planince prijetno presenečenje. Prizadevni planinci iz Gornjega grada so popolnoma obnovili koč, zraven zidajo še prizidek, ki bo še povečal kapacitete doma.

Računajo, da bodo naslednje leto končali z večletnim naporenim delom, v katerega so vložili na tisoče udarniških ur.

Značilna je izjava predsednika društva, da imajo v svojih vrstah vse obrtnike, ki praktično vse postorijo pri domu. Manjka jim le vodnih inštalaterjev. Pa tudi tu so si znali pomagati. Vodnemu inštalaterju v dolini so pomagali graditi stanovanjsko hišo, sedaj se jim bo on oddolžil na postojanki.

Želijo, da bi dela naslednje leto zaključili s planinskim slavljem. Zeleli so, da bi bil v letu 1982 dan planincev na Menini planini. Če to ne bo mogoče, ker se računa, da bo drugo leto ob dnevu planincev odprta koč pod Krnom, so pripravljene organizirati srečanje planincev na kateri drugi datum. Mogoče bodo lahko povezali otvoritev obnovljenega doma s srečanjem planincev in borcev, ob dnevu borcev. Ta srečanja so že dosedaj vsako leto organizirali, srečanje, ki bi bilo drugo leto, pa bi imelo širši, vseslovenski značaj.

FRANC JEŽOVNIK

Tudi mozirski radiomaterji so se vključili dejavno v praznovanje. Iz kulturnega doma v Mozirju so prenašali oddajo v živo, za velenjski radio. Razgovor je tekel o osvobodilnem boju v dolini v katerem sta svoje spomine obujala Milan Venišnik in Vlado Miklavc.

V DO „Smreka“ Gornji grad

V delovni organizaciji „Smreka“ delujejo naslednje družbenopolitične organizacije: osnovna organizacija zveze sindikatov, osnovna organizacija ZSMS, aktiv zveze borcev in osnovna organizacija zveze komunistov.

Delovanje teh organizacij se kaže na več področjih. Organizacija zveze sindikatov deluje po programu, ki si ga zastavi vsako leto. Aktivnosti, ki jih je v letošnjem letu že izvedla so vidne na področju analiz delovanja samoupravne delavske kontrole, obravnavanja poslovnih poročil za posamezna obdobja, analizi delovanja delegatskega sistema, prav tako pa organizacija skrbi tudi za oddih delavcev in izvaja aktivnosti po programu občinskega sveta. OZS vsako leto organizira tudi skupni izlet za vse delavce „Smreke“.

Tudi mladinska organizacija je v DO „Smreka“ aktivna. Tako je bilo v letošnjem letu izvedeno že več akcij: organizacija kuharskega tečaja, sodelovanje na športnih prireditvah v kraju – mesecu mladosti, delovna akcija „očistimo okolje DO“, delovna akcija s katero so pridobili finančna sredstva, udeležba na republiški delovni akciji in izvedba nekaterih del pri dograditvi počitniške hišice v Delcah, ki jo je postavila mladina „Smreke“. Mladinska organizacija tudi vsako leto organizira izlet, na letošnjem si bo

mladina ogledala Dolenjsko. Mladi seveda sodelujejo tudi z občinsko konferenco.

Aktiv zveze združenj borcev, čeprav njegovih članov ni veliko, obstaja in je aktiven. Tako so člani prevzeli urejanje spomenika NOB v Gornjem gradu, vsako leto organizirajo tudi občni zbor in letne izlete v spominske kraje, poznane iz časov borbe. Aktivno pa sodelujejo tudi v samoupravnih organih in vzdržujejo sodelovanje z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami.

Osnovna organizacija zveze komunistov dela po svojem programu. Aktivnosti, ki jih je že izvedla, so po svojem značaju zelo različne: udeležba na seminarjih, ki so bili organizirani skupaj z osnovno organizacijo v krajevni skupnosti Gornji grad in različne seje, namenjene obravnavanju sprotih problemov.

Družbenopolitične organizacije v DO „Smreka“ torej delujejo, seveda pa ne vse enako aktivno. Potrebno bi bilo okrepiti njihovo delovanje, predvsem pa je nujna medsebojna povezava. Jasno je, da je aktivno ali pasivno delovanje odvisno od članov samih, vendar pa si je treba prizadevati in spoznati, da je delovanje DO zelo pomembno in potrebno in sicer za delovno organizacijo kot pa seveda tudi za krajevno skupnost.

MARIJA CIGALA-BRATINA

Višje štipendije

Na zadnji seji Skupnosti za zaposlovanje naše občine so potrdili višje zneske za štipendije za šolsko leto 1981/82.

Kadrovske štipendije. Glede na to, da so veljali do 24. 3. 1981 stari samoupravni sporazumi o štipendiranju, ki so določali valorizacijo z začetkom koledarskega leta, je bil dne 24. 3. 1981 na seji Skupne komisije podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju sprejet sklep o valorizaciji štipendij od 1. 1. 1981 dalje, in sicer za 18,6 % (vrednost točke 3,86 dinarjev). Zaradi prehoda na valorizacijo z začetkom šolskega leta pa je komisija ocenila, da bo potrebno uskladiti s 1. 9. 1981 kadrovske štipendije s porastom osebnih dohodkov v prvih šestih mesecih leta 1981, ker bi se sicer kadrovske štipendije ne valorizirale do 1. 9. 1982 (18 mesecev).

Po podatkih Zavoda SR Slovenije za statistiko znaša povprečni osebni dohodek v SR Sloveniji od 1. 1. 1981 do 30. 6. 1981 10.521 dinarjev, povprečje v letu 1980 pa je bilo 8.767 dinarjev, povečanje je torej v primerjavi z letom 1980 za 20 %.

Predlagamo, da se vrednost točke za kadrovske štipendije, ki je sedaj 3,86 din, poveča za 20 %, kar pomeni, da bi bila nova vrednost točke 4,63 dinarjev.

Veljavnost vrednosti točke se računa od 1. 9. 1981 dalje.

Štipendije iz združenih sredstev Samoupravni sporazumi o štipendiranju določajo, da se štipendije iz združenih sredstev za vsako šolsko leto usklajujejo z uradno ugotovljeno višino porasta življenjskih stroškov v SR Sloveniji in osebnih dohodkov, vendar največ do višine 55 % poprečnega mesečnega osebnega dohodka v SR Sloveniji.

Ker so se poprečni osebni dohodki zaposlenih v SR Sloveniji v prvih šestih mesecih leta 1981 povečali za 20 %, življenjski stroški pa narasli za 35,9 % – ocenjujemo, da je sprejemljiva valorizacija štipendij iz združenih sredstev za 30,6 % (55 % poprečnega osebnega dohodka, ugotovljenega za prvih šest mesecev 1981 znaša 5,786 din, kar je glede na sedanjih 55 % (4.430 din) 30,6 % povečanje).

Za in proti

Skupina krajanov Gornjega grada se je obrnila na naše uredništvo s prošnjo, da priobčimo sestavek v katerem so skupščini krajevne skupnosti Gornji grad sporočili svoje pomisleke k nameravani urbanistični ureditvi predela levo ob cesti proti Novi Štifti (pod Smreko). Ker smatramo, da je Gornji grad glede na njegovo zgodovinsko in turistično zanimivost zelo pomemben, smo sklenili prisluhnuti obem platem zvona. Najprej o vsebini pisma krajanov! Zahtevamo, da se celotna načrtovanja pripravijo strokovno in ne kot so doslej o tem odločali včasih poedinci. Zahtevamo, da se zazidalni načrt, oziroma urbanistična načrtovanja dajo v javno razpravo in jih naj potrdi zbor krajanov. Očitajo med drugim nesmotrno preureditev nekdanjih graščinskih prostorov v katerih je nekoč bila sodnija. Tudi lesena drvarnica ob graščinskem poslojpu ne sodi po njihovem tja. Menijo, da bi prostori, ki so bili nekoč dobri za sresko načelstvo bolje služili kakšni kulturni nalogi, kot pa, da so iz njih naredili „kotičke“ za stanovalce. Gre vendar za stavbo, ki je izrednega zgodovinskega pomena. Pripominjajo, da bi z sedanjimi hotenji izgubili tudi turistično privlačnost – vlečnico.

Naše uredništvo je povprašalo o vsem predsednika KS Rajtna za stališče krajevne skupnosti. Takole smo povzeli razgovor z njim.

Res je, gre za razširitev delovne organizacije Smreka, ki je edina industrija v kraju in je že zaradi tega tudi za Gornji grad zelo pomembna. Lansko leto smo imeli javno razpravo o osnutku prostorskega načrta občine Mozirje. Oglede je bil možen v jedilnici Smreke. Vendar se ga je udeležilo le malo krajanov. Krajevna organizacija SZDL je vodila takrat to akcijo. V tem načrtu je bila označena tudi bodoča industrijska cona v našem kraju. Pripomb ni bilo. Sicer pa je zamisel stara, saj se Smreka nima kam drugam širiti! Za krajevni prostorski načrt bomo sklicali zbor občanov in se takrat dobobra pogovorili o stvari. Pritožbo krajanov glede tega sta tako svet, kot skupščina krajevne skupnosti obravnavala, vendar je povsod bilo mnenje, da je načrtovanje smoterno. Prevladuje torej prepričanje, da je razvoj Smreke pravilen v nakazano smer. Krajani pa bodo lahko na zboru postavili vprašanja in dajali predloge, ker še stvar ni zaključena. To pa bo v kratkem.

Predsednika Rojtna smo vprašali kako je okoli prizadevanj za vrnitev mestnih pravic Gornjemu gradu? Odgovoril nam je, da tu ne gre v nobenem primeru za družbeno akcijo, saj o tem niso seznanjene družbenopolitične organizacije kraja, niti ne ve o stvari nič krajevna skupnost. Gre torej za poskus posameznikov, ki pač niso ubrali pri nas uveljavljene poti za podobna prizadevanja.

Ljubenski skakalci

V poletnih mesecih so zimski športi razumljivo v ozadju pozornosti, delo v klubih pa seveda ni povsem zamrlo. Dokaz zato so tudi člani smučarsko-skakalnega kluba v Ljubnem ob Savinji. Pred dnevi so opravili svoj letni občni zbor, na katerem so pregledali svoje dosežke v minuli sezoni, izoblikovali načrte za prihodnje in izvolili novo vodstvo. Enotna ocena je bila, da so bili uspešni in da bo njihova temeljna usmeritev tudi v prihodnje vzgoja mladih tekmovalcev.

V klubu je trenutno 20 tekmovalcev, med njimi daleč največ cicibanov in pionirjev, iz lastnih vrst pa so usposobili tudi šest trenerjev in vaditeljev. V minuli tekmovalni sezoni so se ljubenski skakalci udeležili

25 različnih tekmovanj, od tega 6 na skakalnicah s plastiko. V pokalu SR Slovenije se je Jožko Kopusar uvrstil na 12. mesto, Pavel Orešnik na 16., ekipa Ljubnega pa je bila med 24 klubi 14.

Sami so priredili regijsko prvenstvo za starejše pionirje, 2. tekmovanje za memorial Franca Naraločnika in prav tako 2. tekmovanje za pokal Savinjskega flosarja. Obe prireditvi bosta seveda poslej vsako leto. V sodelovanju s TVD Partizan so v Logarski dolini pripravili tudi prvenstvo krajevne skupnosti v paralelnem slalomu. Poleg tega so očistili dve skakalnici, popravili zaletišče na srednji in v tej sezoni pridobili še dva vaditelja iz svojih vrst.

J. P.

Tudi omembe vredno!

Le redko se dogaja, da kdo na razstavi zmotno ravna. Pa vendar se je to nekemu zgodilo v Mozirju. Ko si je ogledoval Razstavo Gornja Savinjska dolina v boju je najbrž iz ljubiteljstva izmaknil knjigo Velika

preizkušnja. Prireditelji mu tega ne zamerijo, saj jy očitno strasten bralec. Le to mu očitajo, da je knjigo poiskal v razstavnem prostoru namesto, da bi se obrnil nadstropje višje – v knjižnico.

Lakoto so pregnali kar na partizanski način – prizor iz Savinjskega gaja po zborovanju

Delegacija iz pobratene Čajetine je obiskala matično knjižnico in razstavo Gornja Savinjska dolina v boju.

Svečana seja SO Mozirje

Na svečani seji zborov skupščine občine Mozirje so bili poleg delegatov še predstavniki občinskih družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih interesnih skupnosti in združenega dela občine Mozirje, delegacija pobratene občine Čajetina, predstavniki sosednjih občin, vodstev medobčinskih družbenopolitičnih organizacij ter borci varnostne obveščevalne službe in 4. operativne cone.

Udeleženci so v svoji sredi najtopleje pozdravili prvega komandanta slovenskih partizanov Franca Leskoška – Luko, člana predsedstva ZKJ Andreja Marince, generalnega sekretarja predsedstva SFRJ Ivana Dolničarja, člana predsedstva SRS Toneta Boleta in partizanske komandante Mirka Jermana, Jožeta Štoka – Korotana, Milana Venišnika, Franca Štadlerja in druge. Posebej velja omeniti tudi predstavnike Rudnika rjavega premoga iz Zenice, ki so pred nedavnim v Savinjskem gaju posadili omorike, tokrat pa so obljubili, da bodo za drevo red prispevali še 88 lip.

Slavnostni govor je prebral predsednik skupščine občine Mozirje Hinko Čop. Orisal je NOB na območju Gornje Sa-

vinjske doline, njene dosežke v povojni izgradnji, pomen številnih delovnih zmag, ki jih delovni ljudje in občani mozirske občine slavijo ob svojem letošnjem prazniku in govor zaključil z najpomembnejšimi razvojnimi smernicami. V kulturnem sporedu so nastopile pevke z Ljubnega ter mozirski osnovnošolci, posebna delegacija pa je položila venec k spomeniku žrtvam NOB pred stavbo skupščine.

Posebno slovesno je bilo sveda ob podelitvi letošnjih priznanj nagrad občine Mozirje. Polna dvorana je navdušeno pozdravila imenovanje Franca Leskoška – Luke za častnega občana občine Mozirje. Priznanje in darilo so mu izročili predsednik SO Mozirje Hinko Čop in pionirka mozirske osemletke.

Poleg tega so na seji podelili domicil odboru VOS za Savinjsko, Šaleško – Mislinjsko in Kozjansko okrožje. Plakete občine Mozirje so prejeli Edi Herman, Turistično društvo Ljubno in celjska postaja gorske reševalne službe, denarne nagrade pa Vlado Matko, Milan Božič in Gasilsko društvo Gorica ob Dreti.

J. P.

Predstavniki borcev VOS-OF se je za podeljen domicil občine Mozirje zahvalil

Gostje na svečani seji.

Prisrčno so čestitali Francu Leskošku tudi naši najmlajši . . .

Veličastno zborovanje

Na prireditvenem prostoru Savinjskega gaja je bilo množično zborovanje. Tja so prihajale trume ljudi v povorki, ki je krenila izpred kulturnega doma v Mozirju. Številni prapori in množična udeležba sta omogočila izreden pogled na pestrost sprevoda. Slavnostni oder je bil lepo okrašen, tako, da je vse skupaj dajalo videz veličastja.

Najprej je navzoče, med katerimi sta bila Franc Leskošek – Luka, častni občan naše občine in član predsedstva ZKJ Andrej Marinc, pozdravil predsednik OK SZDL Jože Kumer. Poseben pozdrav je veljal mnogim navzočim borcem NOV in predstavnikom javnega življenja.

Nato je spregovoril slavnostni govornik Milan Venišnik, ki je v svojem govoru obudil spomine na velike dogodke izpred 40 let in dogodke iz boja v Gornji Savinjski dolini. Med drugim je dejal: „Partizanske enote na Štajerskem so bojevale težke boje. Klub neznanski premoči sovražnika, žrtvam, občasnim porazom, so izbojevale zmage, ki so imele širok odmev . . .“ Potem je govornik orisal prve boje v tem predelu Štajerske in dejal: „Kljub nenehnim bojem ob robovih osvobojenega ozemlja se je tu razvila vsestranska politična mobilizacija, kulturna, prosvetna in druge dejavnosti. Organizirale so se volitve za odbore ljudske oblasti . . . Negovanje partizanskega izročila ni ukvarjanje s preteklostjo; kar je bilo izbojevano v tistih težkih časih, ostaja poročstvo naše trdnosti in našega razvoja, pouk in izvir navdiha danes in za

bodočnost . . .“ Nato je Milan Venišnik zelo izčrpno prikazal današnje težave, ki nas tarejo. Ko je nakazal nekatere izhode iz zapletenih razmer je dejal: „Sodobni problemi zahtevajo nove rešitve. V vseh pogojih pa ostaja resnica, da bodo naši delovni ljudje stvari cenili ne po besedah, marveč po dejanjih. Bolj moramo biti občutljivi za vsako obnašanje, ki je v besedah za samoupravne odnose, za dogovarjanje, a v praksi rešuje stvari na uradniški način in v ozkih krogih. Našo družbo moramo bolj učinkovito zaščititi pred zlorabami, nepoštenjem in vsake vrste nezakonitosti . . .“ Ob koncu svojega govora je Milan Venišnik poudaril pridobitve v dolini in pozval k tesnejšemu sodelovanju vseh delovnih ljudi in občanov v prizadevanjih za našo boljšo prihodnost.

Dobro pripravljen kulturni spored je popestril že tako dobro vzdušje na zborovanju. Sodelovali so združeni pevski zbori, sestavljeni iz pevcev Mozirja, Luč, Šmihela, Nove Štifte, Ljubnega in Delavska godba na pihala pod vodstvom Antona Acmana. Nastopili so tudi recitatorji Prosvetnega društva Mozirje.

Med gosti so bili še generalni sekretar predsedstva SFRJ Ivan Dolničar, član predsedstva SRS Tone Bole, partizanski komandanti Mirko Jerman, Jože Štok – Korotan, Milan Venišnik, France Štadler in tričlanska delegacija pobratene občine Čajetina.

Pohod v počastitev praznika

Zbrali so se šestega septembra ob sedmih zjutraj pri Osnovni šoli Mozirje, kjer so že čakali člani ostalih skupin, ki so se udeležili letošnjega pohoda in sicer Zveze borcev NOB, ZRVS, gasilskega društva, strelske družine, planinskega društva, športnih društev, mladih zadruženikov, mladine, konjeniškega kluba in seveda tudi pionirji. Večina je tekmovala, nekateri pa so se podali na pohod manifestativno, saj je eno gesel pri naši vsakotredenski sprostivni: važno je sodelovati! V skupini telovadnega društva Partizan ni manjkalo dobre volje.

Ob pol osmih so krenili proti Savinjskemu gaju. Na koncu počitniških hišic je bila prva kontrolna točka. Hodili so naprej po zares lepi poti mimo transformatorja do nazarske kapelice, kjer so tekmovalce spet kontrolirali. Kar naenkrat so bili v Nazarjah pri Delavskem domu. Na Prihojci je bila kontrolna točka.

Pot pa je peljala naprej preko močvirnega Pahtina do Krančičeve domačije. Še malo do cilja na strelišču, kjer je donela partizanska pesem. Ura je bila točno devet. Pot je bila

Boljša povezava s svetom

V Lučah so v okviru občinskega praznika poštni delavci skupaj s krajevno skupnostjo pripravili slovesnost ob vključitvi številnih novih telefonskih naročnikov v omrežje.

Najprej je v imenu domačinov pozdravil navzoče predsednik sveta KS Martin Pohovnik, nato je povzel besedo predsednik Izvršnega sveta SO Mozirje Anton Vrhovnik, ki je v izčrpnih obliki opisal napore za razširitev telefonskega omrežja v naši dolini.

Dane Rinc, direktor celjskega PTT podjetja je poudaril dobro sodelovanje vseh dejavnikov pri obsežnih delih.

Slovesnosti so se poleg številnih krajanov udeležili še generalni sekretar predsedstva SFRJ Ivan Dolničar, Andrej Grahor, član IS SRS, predsednik poslovnega organa ZO PTT Ljubljana Miloš Mitič in vsi direktorji PTT podjetij iz Slovenije. Navzoči pa so bili tudi vidni predstavniki javnega življenja občine Mozirje.

Anton Vrhovnik je v svojem govoru povedal nekatere zani-

mive podatke, ki jih kaže ponoviti. Doslej je prišlo v naši občini na 100 prebivalcev le 5 telefonskih priključkov, čeprav je slovensko povprečje 11. Najprej je bilo treba nabaviti centrale, to so uspeli s skupnimi napor. Gospodarstvo občine je prevzelo tretjino stroškov ostale pa PTT podjetje. Zastavili so načrt, da mora telefon v vsako vas. To je posebej pomembno zaradi obmejne lege naših krajev. Predračun je znašal 7 milijard din. S tem bi zagotovili 680 novih števil in gradnjo kakih 300 km omrežja. Posebej je Anton Vrhovnik poudaril delež PAP Ljubljana, ki je pristal na opravljanje nekaterih del s prostovoljnimi delom, kar je znižalo stroške. Zahvala gre tudi sekretariatu za ljudsko obrambo SRS, IS SRS, Ljubljanski banki iz Velenja, Območni zavarovalni skupnosti Celje, PTT Celje s posebnim poudarkom na TOZD Velenje. Povedal je tudi, da je bila lastna udeležba naročnikov za priključek 28.000 din, medtem, ko znašajo stroški za priključek povprečno 60.000 dinarjev.

Z velikim zanimanjem so obiskovalci ogledovali razstavljeno gradivo

Razstava v čast doline

V okviru Kulturne skupnosti občine Mozirje se že nekaj let sem zbira gradivo iz naše zgodovine. Zato je ob občinskem prazniku bila pripravljena razstava Gornja Savinjska dolina v boju. Celjski muzej revolucije je prispeval gradivo na panojih, med tem, ko so bili razstavljene dokumenti, slike in tiskovine v vitrinah iz arhiva Kulturne skupnosti.

Nov in lepo urejen razstavni prostor kulturnega doma Mozirje je bil s to razstavo dostojno predstavljen prebivalstvu. Odslej ne bo več težav s prostori za razne razstave, ki so v kulturni dejavnosti tako pomembne. Sprehod skozi razstavo je poln utisov, saj je marsikaj vide-

ti. Urejena je po skupinah dogodkov, tako, da je dobro pregledna. To pa je spričo obsežnega gradiva tudi potrebno. Uspelo je najti slikovno gradivo, ki doslej še sploh ni bilo razstavljeno, zato je ogled zanimiv tudi za mlajše.

Ob otvoritvi se je zbralo veliko ljudi iz kraja in doline. Uvodne besede je povedal predsednik OO ZZB-NOV Jože Celinšek, kulturni program pa so lepo in prizadevno izvedli recitatorji Prosvetnega društva Mozirje.

Obeta se nam torej, da bodo do konca leta priključeni vsi naročniki, ki so predvideni v prvem redu.

dolga približno osem kilometrov, tako smo bili tudi z našim uspehom zadovoljni. Tekmovanje je streljanju se je že začelo. Zelo se je prilegel

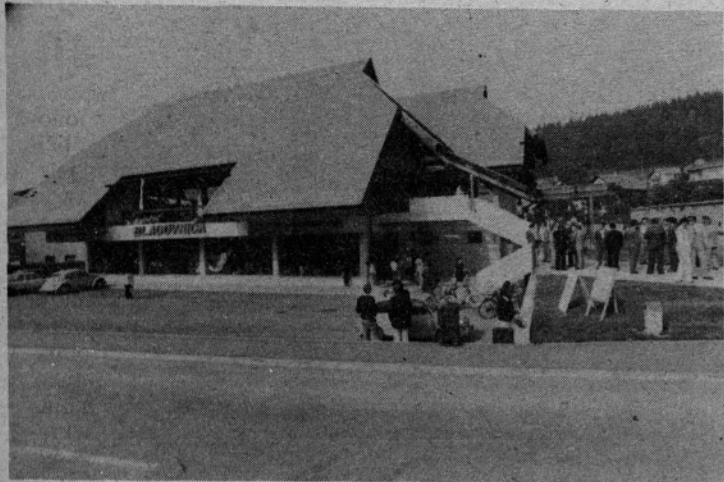
topel čaj in malica. Ob desetih je bila zaključna slovesnost s podelitvijo odličij najbolj zaslužnim tekmovalcem.

Po uspešnem pohodu in tekmovanju so prejeli najboljši odličja.

Milan Venišnik med govorom. V ozadju Delavska godba na pihala naše občine in združeni pevski zbori

Mozirska blagovnica je lepo prilagojena okolju

Kmetijski strojni center

Zgornjesavinjska zadruga je v Spodnji Rečici dokončala strojno delavnico, ki naj bi bila v sklopu strojnega centra. Namreč tu se bodo v bodoče prodajali in popravljali kmetijski stroji vseh vrst.

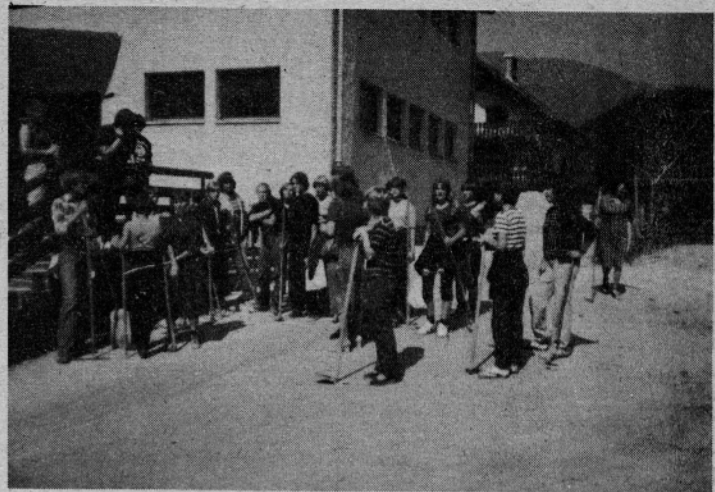
Najprej so imeli člani kolektiva skromno slovesnost na kateri so podelili najprizadenejšim delavcem pismena priznanja.

Med tem se je pred novimi zgradbami zbralo mnogo krajanov, kooperantov in gostov, med katerimi so bili tudi predstavniki občine in družbenopolitičnih organizacij. Navzoča je bila tudi delegacija iz pobratene občine Čajetina.

Navzoče je nagovoril vodja TOZD blagovni promet Vili Mastnak. Sodoben strojni obrat

naj bi služil kmetijskim strojem v dolini in lastnim prevoznim sredstvom. Dosedanji delovni pogoji v starih delavnicah na Rečici so bili neznosni, zato je kolektiv sklenil zgraditi nove delavnice. Gre za delitev dela v dolini, saj bo gozdarski strojni center v Nazarjah skrbel za gozdarsko mehanizacijo. Že pred 15 leti so začeli z delavnico za popravilo kmetijskih strojev. Vendar je število kmetijskih strojev v dolini nezadržno rastlo, tako pa tudi potrebe po sodobni in strokovni oskrbi. Danes je v dolini preko 1000 traktorjev, pobiralskih prikolic je 400 in še bi lahko naštevali in dokazovali izreden skok v številu strojev.

Nato je predsednik delavskega sveta ZKZ Britovšek odprl nove obrate.

Učenci osnovne šole Mozirje po delu na čiščenju okolja kulturnega doma v Mozirju

Hvala za sodelovanje

Prosvetno društvo Mozirje se zahvaljuje vsem prostovoljcem, ki so pomagali pri očiščevalnih delih v in okoli kulturnega doma. Pomagali pa so tudi pri preselitvi knjižnice, za kar se jim delavci tega knjižnega centra lepo zahvaljujejo! Sploh pa je treba pohvaliti mlade, ki so pomagali pri postavitvi razstave Gornja Savinjska dolina v boju in borce, ki so to razstavo čuvali.

Med otvoritvijo razstave Gornja Savinjska dolina v boju v Mozirju

Mladi pohodniki po poteh partizanske sanitete med povorko na množično zborovanje

Ob otvoritvi strojnega centra so podeljevali zaslužnim zadržnikom in delavcem ZKZ priznanja. Na sliki Nina Vršnikova sprejema iz rok direktorja inž. Lojzeta Plaznika priznanje.

Ljubenske obdojkarice so vadile za drugo zvezno ligo kar doma. Tudi na ta način so prihranile veliko denarja, sicer pa so kot požrtvovalne športnice vzgled marsikom...

Blagovnica v Mozirju

Poročali smo že, da so predčasno in zaradi potreb odprli najprej spodnji del blagovnice v katerem je samopostrežba.

V okviru proslav občinskega praznika pa so odprli vse oddelke nove blagovnice v Mozirju. Uvodoma je direktor TP Savinja Rudi Gabrovec povedal kako so potekale priprave za gradnjo blagovnice. Orisal je njen gospodarski pomen, predvsem pa veliko potrebo po boljši trgovski ponudbi v Mozirju, ki je sedaj z novo trgovsko hišo zagotovljena. 1200 m² čistih poslovnih površin je jamstvo za možnosti vsestranske ponudbe. Tako ne bo treba več

hoditi po razno blago izven občine, kar se je doslej na veliko dogajalo. Za kolektiv pomeni visoka naložba veliko breme, ki ga bodo zmogli le ob skrajnih delovnih naporih.

Predsednik IS SO Mozirje je nato spregovoril navzočim o skupnih naporih vseh dejavnikov v občini, da bi se potrošniku ponudilo blago, ki ga potrebuje.

Blagovnico je nato odprl dolgoletni direktor delovne organizacije Savinja Srečko Lamut, ki je še prej čestital kolektivu k delovnemu uspehu in mu zaželel še poslovnega.

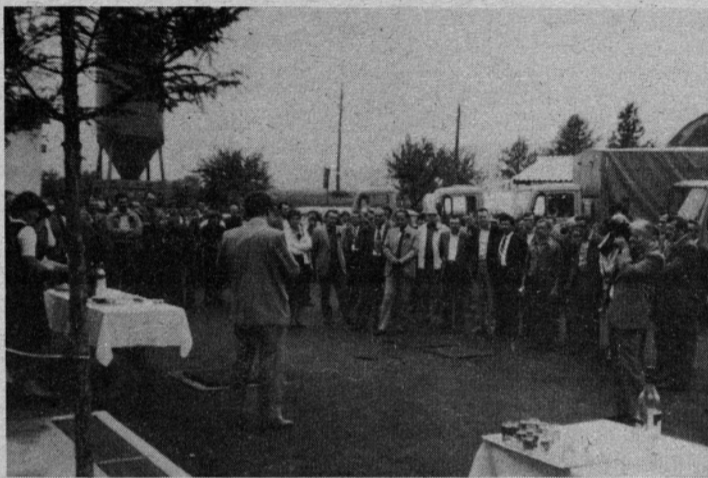
Razstava Janka Dolenca

Turistično društvo Mozirje je počastitev občinskega praznika pripravilo razstavo plastik rojaka z Rečice ob Savinji, ki sedaj živi in dela v Vuzenici. V stari kovačiji v Savinjskem gaju so okusno uredili razstavni prostor in prikazali zanimive in za Janka Dolenca tako značilne likovne stvaritve.

Janka Dolenca smo že nekoč predstavili v našem glasilu. Vendar ne bo odveč tudi tokrat omeniti, da gre za sina pri nas dobro znanega kiparja in podobarja Dolenca z Rečice. Sicer osebno skromen, vendar zelo uspešen likovni umetnik rad pripoveduje, da je našel pravo veselje za dleto in les šele po upokojitvi. Njegova uspešna pot v svet umetnosti je šla hitro in strmo navzgor. Kmalu je zaslovel prav zaradi njemu svojstve-

nega likovnega izraza. Njegove razstave doma in v svetu so mu prinesle vsestransko priznanje in mu utrle pot med poklicne likovne tovariše v Društvu likovnih umetnikov Slovenije. To je bilo zanj velikega pomena, hkrati pa je potrdilo pravilnost njegove ustvarjalne poti.

Razstavo je odprl direktor Moderne galerije v Ljubljani Zoran Kržišnik, ki je v svojih uvodnih besedah poudaril vrednost del Janka Dolenca kot samouka. Navzoče so razveselili s svojim petjem pevci iz Šmihele pod vodstvom Antona Acmana, v kmečki hiši Turističnega društva pa je na citre igral F. Roban. Vse to je dalo prireditvi prisrčnost, kot jo sicer na podobnih srečanjih le težko najdemo.

Med otvoritvijo strojnega centra v Spodnji Rečici

Vrtec v Mozirju odprt

Že v eni prejšnjih številkih smo pisali o veliki pridobitvi, ki jo predstavlja nova zgradba za vrtec v Mozirju. Gre za povsem sodoben način varstva predšolskih otrok.

V okviru prazničnega programa so odprli tudi vrtec. Vabilu na otvoritev se je odzvalo mnogo krajanov. Prostor pred zgradbo je bil domala poln, kar nazorno kaže na zanimanje ljudi za otroško varstvo.

Kolektiv Vzgojno varstvene organizacije, ki vrtec prevzema

v svojo skrb je pripravil z najmanjšimi prisrčen kulturni spored. Pred tem pa je predsednica skupščine SIS otroškega varstva občine Mozirje Jožica Pečovnik, ki je podrobno orisala pomen in prizadevanja za gradnjo vrtca. Navzoče je pozdravila tudi ravnateljica varstvene organizacije Kladnikova. Nato so si obiskovalci ogledali prostore vseh oddelkov novega vrtca, s posebnim zanimanjem pa še jasli, ki predstavljajo v našem kraju novost.

Prikupen spored so pripravili varovanci vrtca

Bogatejši za strelišče

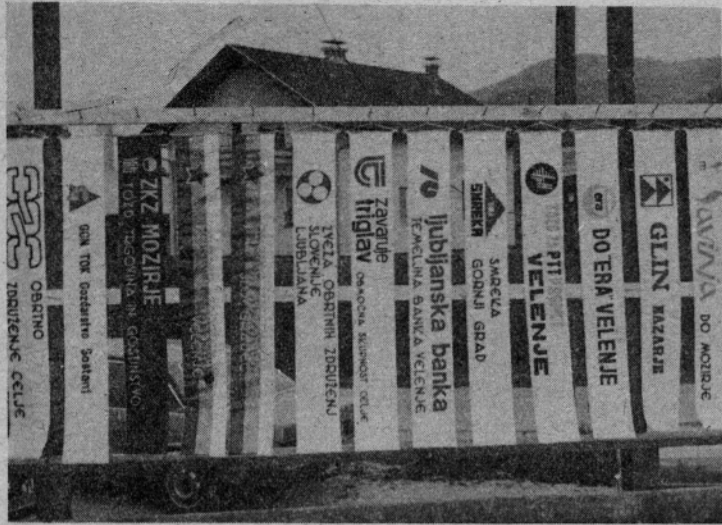
Med prireditve ob letošnjem prazniku občine Mozirje je sodelila tudi otvoritev novega sodobnega strelišča za streljanje na glinaste golobe. To delovno zmago so slavili člani lovske družine Dreta iz Nazarij. Strelišče so zgradili na Zgornjih Pobrežjih in so zanj namenili le 30.000 dinarjev, sem seveda niso vštetli izdatki za stroje, velja pa poudariti, da so lovci pri gradnji opravili kar 600 prostovoljnih delovnih ur. Na strelišču so na voljo trije stroji in pet stojšč.

Ob otvoritvi so pripravili tudi tekmovanje v streljanju na glinaste golobe, ki se ga je udeležilo 60 strelcev iz vse celjske regije. V tekmovanju za pokal skupščine občine Mozirje je bila med domačimi ekipami najboljša Lovska družina Mozirje, pred prvo in drugo ekipo Lovskedružine. Luče. Ekipno so bili v skupni uvrstitvi najboljši lovci iz Škal, med posamezniki pa je slavil Urankar iz Braslovca. V tekmovanju na izpadanje se je najbolj izkazal Zupan iz Podsrede.

J. P.

Stara kovačija v Savinjskem gaju je prvič sprejela pod streho umetnika s svojo razstavo – nekaj del Janka Dolenca

Številni trakovi za prapor kažejo na vsestransko povezavo Obrtnega združenja Mozirje

Obrtno združenje Mozirje

Pestrost dela mozirskega obrtnega združenja dokazuje že delovni program za letošnje leto. Tehno so ocenili kadrovske potrebe in analizirali razvojne programe posameznih obrti, kar je v veliko pomoč pri izdajanju novih obrtnih dovoljenj. Združenje je okrepiło sodelovanje z obrtniki in jim pomagalo pri vključevanju v kooperacijske odnose, trudi se za boljše odnose z bančnimi ustanovami in z združenim delom v občini in izven nje. Dobro so se pripravili tudi na obrtni sejem v Celju na katerem se bo vrsta obrtnikov predstavila z novimi izdelki in programi.

Na sedežu združenja seveda opravljajo najrazličnejša administrativna opravila, dajejo pravne, strokovne in druge nasvete, deluje pa tudi že knjigovodski servis, ki ga nameravajo v prihodnje še okrepiti. Pogoj zato bodo najbrž tudi večji prostori in obrtniki so že pričeli varčevati sredstva za nakup lastnih prostorov kjer bodo imeli sedež svojega združenja.

Trudijo se tudi čimbolj okrepiti medsebojne vezi in pri tem so zelo uspešni. V dneh pred občinskim praznikom so razvili prapor svojega združenja, ki ga krasi 318 žebličkov in 13 tra-

kov, okrepljene vezi in tovarštvo pa je potrdilo tudi vsakoletno tekmovanje za najboljšega športnika in športnico združenja, saj se je v tednu dni v najrazličnejših panogah pomerilo kar 150 tekmovalcev.

Dosegli so tele uspehe: Atletika: Peter Koren, Sandi Klemše in Dušan Bastl. Krogla: Peter Koren, Franc Veršnik in Slavko Rakun. Skok v daljino: Drago Miñar, Niko Fužir in Sandi Klemše. Namizni tenis: Peter Koren, Pavel Petrin in Mori Cigale. Šah: Franc Hren, Franc Veršnik in Martin Aubrecht. Keglanje: Viktor Kovač, Srečko Skok in Branko Jrovčnik. Streljanje: Pavel Petrin, Miro Fingšt in Vinko Matjaž. Mali nogomet: Soferji Nazarje, Pleskarji Ljubno in Pekarna Mozirje. Odbojka: Pleskarji Ljubno in šoferji Nazarje. Najboljši športniki iz vrst obrtniškega združenja so pri moških Peter Koren pred Pavlom Petrinom in Slavkom Rakunom. Najboljši kegljač v združenju so 1. Viktor Kovač, 2. Niko Fužir, 3. Branko Jrovčnik in 4. Srečko Skok.

Pri ženskah je najboljša športnica Irena Remic, sledijo pa ji Jožica Kokovnik in Bernarda Goličnik.

Regijska živinorejska razstava

Ob 20 letnici Zgornjesavinjske kmetijske zadruge so pripravili na prostoru za združnim poslopjem v Ljubiji živinorejsko razstavo. Sodelovali so poleg domače zadruge še ERA Velenje-TOK Kmetijstvo, Hmezad Žalec in Živinorejski veterinarski zavod iz Celja. Pokroviteljstvo pa so prevzeli pri KIT Ljubljana.

Iz bogatega kataloga, ki je bil ob tej priliki izdan povzemamo, da je pripravljali odbor 28 ljudi vodil inž. Lojze Plaznik, da je na čelu častnega odbora stal predsednik SO Mozirje Hinko Čop, da so bili v komisiji za ocenjevanje starejše živine inž. Nace Lovšin, ing. Tone Resnik in Oskar Slatinšek. Komisijo za ocenjevanje privesnic in plemenskih telic so sestavljali prof. dr. Ivo Vomer, Miha Lipušček, dipl. vet. in Martin Kranjc. V komisiji za odbiro najboljših živali pa so bili prof. dr. Jože Ferčec, inž. Nace Lovšin, prof. dr. Ivo Vomer, prof. dr. Dolfe Cizej in inž. Bojan Nendl.

Razstavljalo je živino kar 78 živinorejcev in to 46 iz občine Mozirje, 8 iz občine Žalec in 9 iz občine Velenje.

Ocenjevanju so sledili mnogi živinorejci iz raznih predelov Slovenije. Udeležba na razstavi je pokazala veliko zanimanje za dobro plemensko živino. Špolsen občutek opazovalca je bil, da je razstava odlično pripravljena in da je tudi odlično uspeła. Tudi sicer je bilo za vse poskrbljeno, tako tudi dobrega

razpoloženja med živinorejci, ki so skrbno sodelovali, ni manjkalo.

Razstavo so pohvalili tudi gostje iz sosednje Avstrije. Delegacija Združenja rejcev sivo-rjave pasme govedi za območje Gradca je namreč ugotovila javno, da bi s takšno kakovostno živino tudi pri njih zelo uspeli.

V ostri tekmi so se naši živinorejci dobro odrezali. V razredu plemenskih telic je prejel prvo nagrado Janez Čeplak z Otoka, pri privesnicah je dosegel 3. mesto Jože Marolt iz Mozirja, pri mlajših kravah pa je zasedel 1. nagrado. V tem razredu so bili 3. Franc Fužir z Lepe njive in 4. Ivan Ateljšek iz Šmihela. Pri kravah 4. in 5. laktacije je dosegel prvo mesto Edi Jurjavec iz Juvanja, 2. pa Anton Brinjec z Brezjega, 4. mesto je pripadlo Jožetu Brinovšku iz Mozirja. Pri kravah v 6. ali višji laktaciji pa je dosegel 1. mesto Anton Verbuč iz Šmihela, za kravje družine pa so bili nagajeni kar trije rejci iz naše doline Franc Jurkovnik z Lepe njive, Edi Jurjavec iz Juvanja in Anton Fale iz Mozirja. Tako je pripadlo največ odličij rejcem naše doline. Prejeli so 5 zlatih, 2 srebrni in 3 bronasta odličja. Žalski rejci so dobili 1 zlato, 2 srebrni in 1 bronasto odličje, medtem, ko so Velenjčani odnesli 2 srebrni in 1 bronasto odličje. Podeljeni so bili tudi častni zvonci in denarne nagrade.

Množice na regijski živinorejski razstavi v Mozirju med ocenjevanjem živine

Prenova kulturnega doma v Mozirju končana

Že večkrat smo opisovali težave, ki so spremljale obnovo kulturnega doma v Mozirju. Ob občinskem prazniku so ga slovesno odprli, saj je z malenkostnimi izjemami gotov.

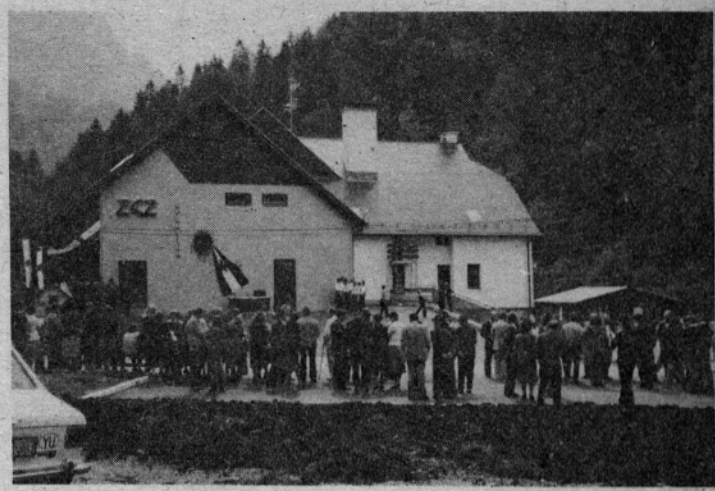
V dvorani so pripravili skromno akademijo. Nastopili so pevci domačega prosvetnega društva pod vodstvom Antona Acmana, igralci domače dramske skupine pa so prikazali partizansko šaljivko Darinke Joštove „Korajža velja“. Za režijo je tudi tokrat poskrbel Franc Cesar. Spored je povezovala Damjana Osterc.

Slavnostne besede je spregovoril predsednik IO Prosvetnega društva Mozirje. Iz vsebine povedanega lahko izluščimo nekatere zanimive podrobnosti o namenu doma. V njem namreč nima več prostor le domače prosveto društvo, ampak so pod njegovo streho še tiskarna Delavske univerze, krajevna skupnost, Zveza rezervnih vojaških

starešin. Zveza kulturnih organizacij občine, arhiv Kulturne skupnosti občine, matična knjižnica Delavska godba na pihala, in razstavni prostor. Torej gre za širo in ne le krajevno dejavnost, oziroma za občinski in ne le krajevni pomen doma. Njegova vrata so torej široko odprta kulturnikom od povsod. Zaradi ustreznih prostorov bodo v njem možne prireditve pomembne za dolino, predvsem pa bodo to razstave v lepem sodobnem prostoru.

Tako je torej dolina bogatejša za hram kulture, ki bo gostoljubno nudil streho nastopajočim tudi od drugod.

Ob tem gre zahvala za prizadevno delovanje gradbenemu odboru Prosvetnega društva Mozirje, družbeno političnim in delovnim organizacijam, Kulturni skupnosti Slovenije, Izvršnemu svetu SO Mozirje in mnogim, ki so pomagali, da je dom tako lep.

Med otvoritvijo večnamenske stavbe v Solčavi

Nova pridobitev v Solčavi

Krajani so že nestrpn pričakovali dan, ko bo toliko pričakovana večnamenska zgradba končana. Res se je vleklo z gradnjo, vendar je treba ob tem povedati, da so tudi nekatere okoliščine (dovoz materiala) neugodno vplivale na potek del gradbincev. Kakorkoli že, kraj je vendarle dobil stavbo, ki bo mnogo pomenila krajanom, saj bo v njej prostor za vrsto prepotrebni služb in dejavnosti.

Krajani so pripravili slavnostno otvoritev zgradbe solidarnosti. Objekt je odprl republiški sekretar za narodno obrambo Martin Košir. V navzočnosti številnih krajanov in koroških borcev se je najprej zahvalil predsednik KS Solčava Damjan Haudej vsem, k-so pripomogli, da je kraj dobil to pomembno zgradbo. Za naložbo je poskrbela Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje, zato je njen direktor inž. Lojze Plaznik v svojem nagovoru navzočim obrazložil pomen naložbe za kraj in okolico. V kulturnem programu so sodelovali učenci osnovne šole, domači pevci in citraši. Franc Podbrežnik nam je poslal sestavek, ki so ga na otvoritvi prebrali. Objavljamo ga v celoti.

Leto 1944 – 24. oktober. Nad vasjo so se zgrnili črni oblaki, ognjeni zublji so švigali visoko v nebo. Moja lepa vasica se je v hipu spremenila v veliko pogorišče. Posijalo je sonce svede

Slo je počasi: kamen na kamen, potni, izmučeni obrazi,

rasla je nova še lepša vasica. Zrasel je Zdrušni dom, zrasla je šola, zopet je posijal žarek upanja.

In potem naprej: posijalo je še eno sonce, ki mu pravijo elektrika. Iz mnogih hiš se oglašajo čudežna skrinjica, v kateri se pokaže tudi slika – televizija. Po dolini do Logarske se privije lepa široka cesta – zopet žarek upanja.

Ju–hu–hu danes se pripeljejo že v avtomobilih v šolo: Jože iz Robanovega kota, Tonček iz Podolševa in Micika iz Matkovega kota. Ne ne bo jih več strah strahov, ko so se v trdi temi vračali iz šole domov.

Pa pridejo naši vrli vojaki, postavijo drogove in napelejo nekakšno črno vrvo od Matka proti Bukovniku, pa do Havdeja. V hiši zazvoni zvonec „telefon“ „Halo, kako ste kaj, tu se imamo dobro – še en žarek upanja.“

Zahrumijo buldozerji, zapoje kramp, lopata. Proti nebu se dviga mogočna stavba, o kateri smo že dolgo, dolgo sanjali. In zdaj je tu. Vsi jo bomo obiskovali: stari ata, kadar ga bo trgalo v rami, starejša sestra, ko bo pričakovala pismo, od fanta pri vojaki, teta bo tu stanovala, najbolj vesela bo pa mamica, ki bo prišla nakupovati v novo trgovino.

Zato hvala domovini, hvala vsem ki ste pomagali, da je zrasla ta stavba, še en naš velik žarek upanja in nada v lepšo prihodnost.

Na svečani akademiji ob otvoritvi obnovljenega kulturnega doma v Mozirju je govoril Aleksander Videčnik, nastopil pa je pevski zbor domačega prosvetnega društva.

Dramska skupina Prosvetnega društva Mozirje je slovesnost popestrila s partizansko šaljivko Korajža velja.

Novi prostori matične knjižnice

V tednu občinskega praznika je dobila tudi občinska matična knjižnica nove prostore v kulturnem domu v Mozirju. Sedaj sta združena oba oddelka, mladinski in tisti za odrasle. To je seveda veliko bolje, kot pa je bilo v prejšnjih prostorih, ko smo imeli prostore v dveh nadstropjih. Tudi del, namenjen čitalnici je mnogo bolj prikopen. Tu so tudi revije in

priložniki, pa še glasbeni kotiček, ki ga nameravamo s časom še povečati. Prostor so lepo in pregledno urejeni, tako se bodo v njih bralci in delavci knjižnice bolje počutili.

V knjižnici želijo, da bi krog stalnih bralcev hitreje rasel in da bi prihajalo čimveč obiskovalcev v lepo urejeno knjižnico.

Novi prostori matične knjižnice v Mozirju

O hribovskih kmetijah

Slovenska akademija znanosti in umetnosti je v razredu za prirodoslovne vede izdala v letu 1980 znanstveno razpravo dr. Draga Mezeta pod naslovom „Hribovske kmetije v Gornji Savinjski dolini po letu 1967“. O obsežnem delu smo že svoječasno poročali, vendar smatramo, da bi morali vsaj o zaključkih te razprave seznaniti naše bralce. Gre za vprašanje obstoja kmetij v višjih legah naše občine, zato smo hvaležni dr. Dragu Mezetu, ki je dovolil ponatis zaključnega poglavja iz navedenega znanstvenega dela. Ker je gradivo obsežno, ga bomo natisnili v nekaj nadaljevanjih.

Do povezave s cestami do hribovske kmetije v Gornji Savinjski dolini životarile, veliko jih je bilo v očitnem nazadovanju, mnoge pa so bile opuščene. Proces stagnacije in nazadovanja traja že dolgo, najmanj od prvih desetletih tekočega stoletja, še posebej izrazit pa je postal po drugi svetovni vojni. Medvojni s je na marsikateri kmetiji pustil globoke sledi, ki se odražajo v številu žrtev med NOB, na celotnem Solčavskem in na nekaterih posameznih hribovskih kmetijah zunaj njega pa tudi v požganih domačijah; večina teh je bila po vojni obnovljena, neobnovljene domačije so opuščene, kmetijska zemlja pa se na večini opuščeni kmetiji izkorišča le za pašo.

Tudi povojni čas, žal, hribovskim kmetijam ni bil naklonjen. Zlasti prvo desetletje in pol po vojni so hribovski kmetije močno občutili družbene spremembe, ki so hote ali nehoti vodile k razvrednotenju zemlje, na katero je bil tudi hribovski kmet močno navezan. Navezanost na zemljo je zato začel na številnih kmetijah popuščati. K temu je mnogo prispeval tudi zastareli samooskrbni način gospodarjenja, ki ni mogel iti v korak s časom, in nanj vezana osamitev od ostalega sveta, kar je prišlo še posebej do izraza na bolj oddaljenih področjih. Vse to je nujno vodilo v močno odseljevanje najvitalnejše in najboljše delovne sile v bližnja in daljnja urbanizirana področja, medtem ko se je na hribovskih kmetijah prebivalstvo v večini primerov čedalje bolj staralo.

Pred priključitvijo na prometno omrežje je bil hribovskim kmetom skoraj edini vir dohodka les, ki pa je imel zaradi težke dostopnosti in neugodnega transporta do cest in tržišča občutno manjšo vrednost (računajo, da okrog 20 — 30%). Živina, skoraj izključno mesna govedoreja (voli, teleta, jalovke), je zaradi nesodobnega načina vzreje zelo malo prispevala k dohodku hribovcev (izjema so bili le redki posamezniki), proizvodnja mleka pa povrh vsega tudi zaradi neurejene transporta ni prišla v poštev. Kolikor toliko spodobno življenje so imele zato le tiste hribovske kmetije, ki so imele veliko lesa, še posebej, če so ga lahko kmetije sami posekali in spravili v dolino. Socialne razlike med hribovskimi kmeti so bile zato v obdobju avtarkije, še zlasti po izvedeni povojni agrar-

ni reformi, več ali manj neopazne.

Elektrifikacija in še posebej povezava z dolinskim cestnim omrežjem je bila za hribovske kmete življenjskega pomena. Čeprav z zakasnitvijo, je prišlo oboje, tako upamo, za večino kmetij še pravočasno, nekateri pa, žal, to ne bo rešilo propada.

Elektrifikacija je vsaj delno pripomogla h kulturnejšemu življenju hribovskega kmeta (radio, televizija, gospodinjstvi stroji), ni ga pa rešila neposredne izolacije, niti mu ni mogla v začetku veliko pomagati pri modernizaciji kmetijskega gospodarstva in obnovi dotrajanih hiš in gospodarskih poslopij. Vse to so omogočile šele ceste, za katere lahko zatrdno rečemo, da so vnesle v gospodarsko in tudi socialno življenje hribovskega kmeta pravo revolucijo.

Glavni pomen cest za hribovskega kmeta je predvsem dvojen: možnosti za modernizacijo živinoreje, posebej govedoreje in možnosti zaposlovanja v neagrarnih poklicih z bivanjem na kmetiji. Prvo zahteva modernizacijo hlevov, pa najsi bodo predelani, stari, ali postavljeni na novo, ter kmetijsko mehanizacijo, prilagojeno hribovskemu svetu. Rezultat druge možnosti pa je narast števila mešanih kmetij, kar pospešuje deagrarizacijo hribovskih področij in večji primanjkljaj kmečkega prebivalstva. Učinek zadnjega omiljuje nabava izpolnjene kmetijske mehanizacije, ki zahteva ob zvišani živinorejski proizvodnji znatno manj učinkovite kmečke delovne sile, kot je je bilo treba v preteklosti za mnogo manjšo proizvodnjo. Narast deleža mešanih kmetij pa da lahko tudi na hribovskih kmetijah pozitivne rezultate, ki se kažejo v večjem dohodku in vsaj delni pomoči neagrarnega prebivalstva pri kmetijskih delih, zlasti če nista zaposlena gospodar ali gospodinja.

Obnavnana pokrajina ima v večjem delu dobre naravne osnove za razvoj modernizirane govedoreje, medtem ko intenzifikacija poljedelstva ne pride v poštev; njive so zato v večini hribovskega sveta skrčene na najmanjšo mero. V govedoreji je za zdaj na boljšem mlečna živinoreja, medtem ko je reja mesne in plemenske govede manj pomembna; nanjo so se osredotočili le redki posamezni hribovski kmetje. Kljub sedanji konjunkturi mlečne živinoreje pa velik del hribovskih kmetij nanjo ne more računati, čeprav ima zanjo naravne danosti. Vzrok je prevelika oddaljenost od mlečnih zbiralnic, ki zlasti v zimskem času onemogoča dostavo mleka. Tako je na večini oddaljenih kmetij (hribovske zaledje Ljubnega, Čreta, del Zgornje Radegunde in Konjskega Vrha), res pa je, da nekatere hribovske kmetije, ki imajo podoben položaj, mleko kljub vsemu oddajajo (Lenart, Florjan, Strmec). Pri odločanju za rejo mlečne živine je pri bolj oddaljenih kmetijah pomembno tudi to, da je rejcev več, ker se posameznikom zaradi predolge vožnje mleka ne splača voziti, še zlasti ne, če je mleka malo.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Tone Zagožen med govorom

Nekdanji borci v Gornjem gradu

Tomšičeva brigada je bila ena izmed udarnih in proletarskih slovenskih partizanskih brigad. Njena slavna borbeno pot je vodila tudi po naši dolini, posebno učinkovito pa je obračunala z nemškimi enotami v bojih okoli Nove Štife.

Pododbor te brigade pri ZZB—NOV Mozirje je pripravil srečanje borcev, in svojcev padlih, oziroma umrlih v Gornjem gradu.

Podatki kažejo, da se je v tej slavni brigadi borilo okoli 5390 borcev. Samo iz naše doline jih je bilo 125, od teh pa jih še živi 70. Velika večina še živih iz Gornje Savinjske doline se je zbrala, prišli pa so tudi številni svojci.

Na srečanju so bili tudi Jože Snoj—Piki, Franc Golob—Januš in pisec knjige o Tomšičevi brigadi Franci Sterle.

Na proslavi v dvorani zadržnega doma je navzoče v imenu

krajevne organizacije SZDL pozdravila Marija Kobale, ki je zbranim zaželela dobro počutje v Gornjem gradu. Slavnostni govornik pa je bil predsednik pododbora Tone Zagožen, ki je v svojem govoru poudaril velik borbeni delež brigade in opozoril na resne gospodarske in druge težave s katerimi se naša družba srečuje. Nazorno je prikazal nujnost po večji zavesti delovnih ljudi in občanov, vse to pa dolgujemo neštetim žrtvam osvobodilnega boja.

Kulturni program so pripravili taborniki odreda Smreka na šoli v Gornjem gradu pod vodstvom Jožice Purnat, zapel pa je tudi pevski zbor iz Bočne, ki ga vodi Jože Venišnik.

Na slavnosti so podelili svojcem padlih in umrlih spominsko listino, vsi preživeli borci pa so dobili v spomin knjigo Tomšičeva brigada — uvodni del.

Skrb za zarod

Člani ribiške družine se v 26 letih delovanja lahko pohvalijo z vrsto lepih dosežkov in delovnih zmag, kar še posebej velja za zadnje leto. Poleg nenehne skrbi za zarod jim je v ponos zlasti lepo urejen ribiški dom ob lastnem ribniku na prostoru ob Savinjskem gaju, s katerega ob dolgotrajnih nedorečenostih le padla senca spora z upravitelji gaja.

Družina je dobro organizirana in danes šteje 156 članov, 18 pionirjev in mladincev, med častnimi člani pa sta tudi Franc Leskošek — Luka in Tone Bole. Med člani prevladujejo delavci, ki prihajajo iz 12 slovenskih občin, pomembno vlogo v delovanju družine pa ima tudi aktiv ZK, ki šteje 38 članov.

Večina članov je zelo delavna. Odlovna ekipa družine opravi s pomočjo ostalih članov preko 1000 prostovoljnih delovnih ur letno. Po približno 500 jih opravijo pri odlovih in čiščenju potokov in strug ter pri dežurni službi ob ribniku, ostale ure pa pri vlaganji in drugih akcijah. Zlasti pri skrbi

za zarod so izredno pozorni. Samo v lanskem letu so kupili 20.000 primerkov zaroda potočne postrvi, prav toliko lipanov, ter dve toni krapov in linjev za ribnik. Poleg tega so iz lastnih gojitvenih potokov v Dreto in Savinjo prenesli 10.304 potočne postrvi, 229 šarenk, 1476 lipanov in enega sulca, vse ribe seveda vzrejene do predpisane mere in zato tudi lovne. Imajo 22 gojitvenih potokov in strug. Na četo jih odlovijo 5 ali 6, jih znova napolnijo z zarodom, ki ga nato vzrejajo do tri leta.

Obseg športnega ribolova imajo natančno določen s srednjeročnim načrtom. V lanskem letu so člani družine opravili 1315 lovnih dni, ostali ribiči 170 in tujci 82. Skupno so v teh lovnih dneh ribiči v Savinji in Dreti uplenili 1215 kilogramov rib, največ seveda lipanov in postrvi. V ribniku, cena lova v njem je enaka za vse, so ribiči opravili 828 lovnih dni in pri tem uplenili 1215 kilogramov krapov, linjev, klenov in drugih rib.

Tomšičeva brani Novo Štifo

Med udeleženci srečanja Tomšičevcev v Gornjem gradu je bil tudi Ciril Potočnik — Novi. Ko je aprila 1944 ta slovita brigada v njegovem domačem kraju počivala, se je vključil v njene vrste, sicer pa je že pred tem deloval v odporu. V II. bataljonu je postal borec 2. čete. Kmalu je postal brigadni obveščevalec, dodatno za to odgovorno delo se je usposobil med tečajem za obveščevalce, ki ga je pripravila Komanda podoficirske šole IV. operativne cone na Ajnekovem. Za Novo Štifo je bilo nekaj borb, vendar je bila najhujša tista v oktobru 1944. Trajala je od 22. do 24. oktobra. V njej je napadalo ogromno Nemcev iz smeri Kamnika. Tomšičeva je tu bila neenak boj, vendar odločno in neustrašno. 24. so potem, ko so noč prebili v Mačkinem kotu postavili svoje vrste ob cesti na Črnivec. Vnela se je huda bitka. Na pomoč so jim priskočili

borci Bračičeve brigade in celotna podoficirska šola. Tako je bil boj odločen v njihovo korist. Nemci so se morali zaradi

Ciril Potočnik — Novi

velikih izgub umakniti. Žal pa so prejšnji dan požigali po kraju in uničili ogromno imetja naših ljudi. Nemci pa vendar niso mogli zagotoviti v Novi Štifi več svoje postojanke.

Nove knjige v knjižnici

LEPOSLOVJE ZA ODRASLE: Sedem zgodb sedmih princes, Fran Levstik: Pesmi, Milan Kleč: Tavl. MLADINSKA LITERATURA: Jože Snoj: Avto—moto mravlje, Dane Zajc: Leteča hišica, Svetlana Makarovič: Gal v galeriji, Slavko Pregl: Juha cviluha.

STROKOVNA LITERATURA: Garm; Borm: Zivalstvo Evrope, Zgonec: Vrtnice, Marjanovič: Dalmatinska kuhinja, Strle: Tomšičeva brigada, Vzgojni program za vzgojo in varstvo predšolskih otrok, Brinzej: Konjegovstvo.

Filmi v oktobru

1., 10. Strah ima hitre noge — francoski film — komedija
3., 4., 10. Smrt na Nilu — angleški film — kriminalni
6. 10. Goli v sedlu — ameriški film — drama
8., 10. Čuvaj divjine — ameriški film — pustolovski
10. 11., 10. Mladi in svobodni — ameriški film — vestern
13. 10. Saharska prevara — italijanski film — akcijski
15., 10. Človek buldožer — italijanski film — akcijski

17., 18. 10. Kaznjeniški bluz — ameriški film — akcijska komedija
20. 10. Hotel na plaži — francoski film — komedija
22., 10. Prestop — jugoslovanski film — sodobna drama
24., 25., 10. Dekle iz plemena Asanti — angleški film — pustolovski
27. 10. Visoka tarča — ameriški film — vohunski kriminalni
29., 10. V vrtnicu — ameriški film — zgodovinski
31., 10. Manekenka in detektiv — ameriški film — komedija

Poravnani dolg

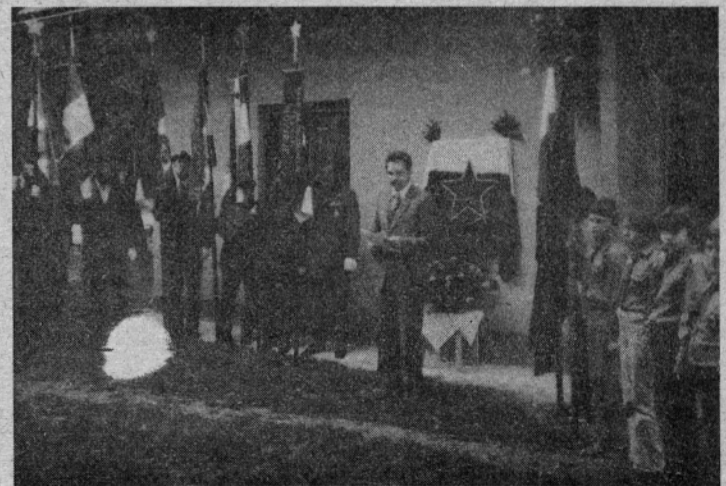
V eni izmed predhodnih števil smo pisali o deležu Šmihela v času narodnoosvobodilnega boja. Za ta kraj namreč povsem upravičeno trdimo da je partizanski. Pri Jesovniku se je zbrala velika množica ljudi od blizu in daleč, ko so slovesno odkrili spominsko ploščo prvemu odboru OF, ki je bil prav v tej hiši ustanovljen 20. oktobra 1981. Lovro Goličnik je bil v tistem usodnem letu gospodar in glavni pobudnik za organiziran odpor proti zavojevalcem.

Uvodoma je navzoče pozdravil predsednik vaškega odbora SZDL Anton Acman, ki je v kratkih, vendar zelo izčrpnih besedah povedal da bo z odkritjem spominskega obeležja vsaj malo poravnani dolg spominu prvih žrtvam nasilja v Šmihelu.

Nato je predsednik OK SZDL Jože Kumer govoril o deležu tega kraja za svobodo in poudaril potrebo po budnosti, saj se svet vse bolj pogloblja v tokove nasilja in preteče nevarnosti širšega spopada. Nakazal je tudi težave s katerimi se sooča naša družba v gospodarstvu in nekaterih izpadih nacionalizma na Kosovu.

Ploščo je nato odkril Anton Acman in jo predal v skrb aktivu mladih združnikov v Šmihelu. Predsednik aktiva Pavel Goličnik pa je obljubil, da bodo mladi skrbeli za spominsko obeležje in za to, da ta del slavne zgodovine ne bo nikoli pozabljen.

Za spominsko obeležje je poskrbela krajevna organizacija ZZB — NOV Mozirje.

Med slovesnostjo v Šmihelu. Jože Kumer med slavnostnim govorom pred Jesevnikovo hišo.

Tudi ovce so našle pot na razstavo v Mozirju njihov rejec dr. Franc Zagožen pa je v kratkih besedah orisal pomembnost ovčjereje

Najlepša alpska dolina

- Logarska dolina

V knjižici Logarska dolina sta v letu 1978 podrobno opisala ta naravni spomenik Slovenije Drago Meze in Anton Ramovš. Iz njunih podatkov ne smemo pozabiti zlasti na nekatere neprecenljive znamenitosti te enkratne lepote.

Ob vstopu v dolino stoji tik ob cesti še predvojna tabla, s katero je Savinjska podružnica Slovenskega planinskega društva opozarjala na varstvo okolja, ki ga je odkupila za narodni park, streljaj od nje je turistična kmetija Zohar na eni in gostišče Logarjevih sester na drugi strani. Tu prične spodnji del doline Log, ki razgrinja pred nami razkošno zeleno preprogo in objema staro lipo in Logarjevo domačijo z dvema še ohranjenima kaščama in malo dalje prijazno Juvanjico, z katero pa dolina že prihaja v drugi, to je gozdni predel Plest imenovan, ki sega vse do Planinskega doma in Kekčevih koč, kjer pa se pred nami ponovno odpre travniška ravnica, ki se raztegne do Plesnikove domačije in gostišča potem pa prehaja v sklenjen gozd v Kotu, ki je tretji del Logarske doline; kjer je bila še do nedavna Logarjeva planina, sedaj pa je v bližini Koča planinskega društva Celje. Na skrajnem koncu Kota pa jo mahnejo lahko mimo Orlovega gnezda, ki je pripeto v skalo, še dalje mimo slapa Rinka do Okrešlja, visokogorske krnice in že smo v osrčju Savinjskih Alp.

Logarska dolina je ledeniškega izvora, dolga sedem kilometrov in jo na njenih pobočjih obdaja gozd, ki počasi prehaja v alpske vrhove na levi od Ut do Grofičke, pa do Ojstrice, Lučke Babe, Planjave tja do Kamniškega sedla in Brane na desni strani. Njena povprečna širina je približno 250 metrov in se najbolj odpre med Plestom in Logarjevo planino. Svoje ime je dolina dobila po znani Logarjevi domačiji, ta pa po Logu, v katerega spodnjem delu je bilo nekdaj jezero. Nad potokom Jezera je Kmetija Podbrežnik, ki sloni pod strmino, ki pelje proti opuščeni Klemenškovi domačiji. Nasproti gostišča Logarjevih sester je planinska kapelica, nad njo pa se v gozdu skriva gozdarska koča.

Savinja izvira pod Okrešljem z domačim imenom Črna, ki se nato v 90 metrov globokem slapu Rinka spusti proti dolini, kjer kmalu izgine našim očem in pride na dan spet v Logu kot izviri Črne, ki se malo pred gostiščem Logarjevih sester združi z Jezero v igrivo reko Savinjo.

Pod stenami v Kotu, ki je edini nenaseljen predel doline, so melišča - peski. Tu je tudi zanimiva golica, ki jo je razkril hudournik Kotovec na levem pobočju v Krejdi, nasproti Logarjeve planine. Dno je pokrito z drobnozrnatim gradivom, ki je trdno zlepljen z rdečerjavim leplilom. Od Loga dalje je svet na desni poln skalnatih sten, v katerih je dvojje naravnih oken

in prave jame - zijavke. Znana je Vranička zijavka nad Poljancem. Spomladi in jeseni pa se nam za Planinskim domom nudi edinstven pogled na slap Palenk, ki buči preko mogočne stene, ob njem desno pa je markirana pot, ki vodi na ravnic nad slapom.

Posebnost sta tudi dve večji snežišči pod Planjavo, ki poleti segata do višine tisoč metrov, kar je tudi posebnost te doline.

Na Klemenči planini je zavetišče, na Okrešlju pa lep planinski Frischaufov dom, pred slapom Rinka pa prijetno zavetišče Orlovo gnezdo.

Krčevine v gozdu sredi Logarske doline je naredil človek; na dveh, ki so višje od Loga, na Poljancu in Travniki in v Kotu na Logarjevi planini so pasli živino, čez poletje pa so jih gnali še na Podbreško, Plesnikovo, Klemenčo planino in Logarski stan.

Logarska dolina je bila z Železno kaplo čez Pavličev vrh povezana že davno, cestno povezavo s Solčavo pa je dobila šele leta 1922. V dolini je najvažnejša panoga živinoreja pa tudi turizem, v zadnjem času pa zlasti kmečki turizem.

Tako je za turizem tudi važna solčavska panoramska cesta, ki nas vodi iz doline Jezere k cerkvi sv. Duha do Slemena in naprej v Črno na Koroškem in tako tudi povezuje več visokogorskih kmetij v Karavankah in pod Olševo, od koder se nekatere že uspešno ukvarjajo s kmečkim turizmom. Del panoramske ceste se v Matkovem kotu odcepi na Pavličev vrh mimo kmetije Pavlič, od nje pa je tudi odcep proti kmetijam Perka, Matka in Kočnarja. Na Slemenu pa lahko krenemo tudi do najvišje kmetije v Sloveniji k Bukovniku, ki leži 1327 metrov visoko.

Oktober 1944 so Nemci požgali v dolini vse kmetije in hotele, razen Podbreške domačije, kjer so bili ostareli in otroci. Srečno naključje pa je bilo, da ogenj ni uničil dveh izredno zanimivih lesenih Logarjevih kašč.

Od cerkvice sv. Duha, kjer je na kmetiji Strevc „Koča pod Olševo“, pa je po uri hoje možen ogled svetovno znane Potočke zijavke, kjer je bila jamska lovska postaja ledenodobnega človeka v višini 1700 metrov; njegove sledi je opisal profesor Srečko Brodar.

S konca ceste v Matkovem kotu pa lahko opravimo še zanimivo turo k 1500 metrov visokemu Škafu. „Škaf“ je naraven fenomen, ki ga ustvarja s stene padajoča voda na trajno snežišče, v katerega vsako leto izdolbe tudi več deset metrov globoko jamo.

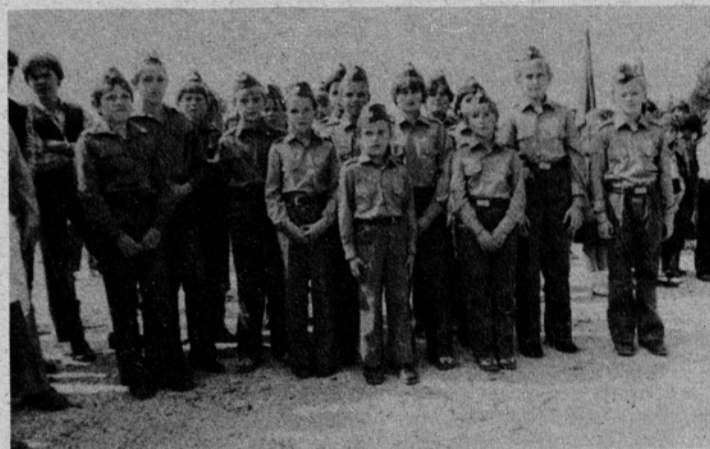
Logarska dolina je za nas Slovence izredna naravna dragocnost, je del Karavanško-kamniško-savinjskega krajinskega parka, v katerem sta slap Palenk in slap Rinka zaznamovana kot naravna spomenika.

Opozorilni napisi v srbohrvaščini niso nikjer drugje kot na novi planinski koči celjskih planincev v Logarski dolini... Morda bi kazalo namestiti vsaj dvojezične, saj ni pričakovati toliko obiskovalcev iz sosednje republike.

Vodstvo, igralci in navijači domačega Elkraja so v mirnem času prijeli za lopate in popravili svoje igrišče v Mozirju. Povečali so igralno površino in zgradili tribuno za kakih 800 gledalcev. Za to sezono so pripravili vse selekcije. Da so člani dobro pripravljeni kažejo uspehi v prvih treh kolih.

Tudi najmlajši med gasilci. Na film smo jih ujeli med proslavo v Savinjskem gaju

Godba na pihala

Pred vojno so v prenekaterem kraju naše doline igrale godbe na pihala. Vendar je imela najuspešnejšo pot delavska godba iz Nazarij, ki jo je vodil Franc Es. Glasbila so sicer za nekaj časa umolknila, vendar pa ne za vedno. Sedaj deluje godba na pihala v okviru Zveze kulturnih organizacij občine, vodi pa jo Franc Goljuf. V bistvu nadaljuje delo nekdanje nazarske

godbe, pravimo jim Delavska godba na pihala občine Mozirje. Prav radi prisluhnemo njenemu igranju na raznih prireditvah. Čeprav delajo v nekoliko težkih pogojih so uspešni. Verjetno bodo z obnovo kulturnega doma v Mozirju dobili boljše prostorske pogoje. V svojem delu zaslužijo vso pozornost, saj je takšna godba v naši dolini zelo potrebna.

September 1944

Septembrski dnevi -
nemirne noči;
v naši dolini
hrumi in buči...
Večer za večerom,
noč za nočjo
svetlobne rakete
rdečijo nebo...
Tu se bijejo boji
za našo dolino;
za trge,
naselja,
za gozd,
za čistino...
Partizani in švabi,
vsi se borijo;
naši zmagujejo,
tujci - bežijo...
Bojazni,
strahu
ni med ljudmi,
mlado in staro
z borci živi.
Vsak daje vse,
to, kar ima,
samo da se vojna,
trpljenje konča;
da tujec izgnan bo
iz naše doline,
zemlje slovenske,
vse domovine...

Klici:
„Na juriš...!“
Bombe,
rafali,
dim,
razdejanja,
duh po smodniku...
borci prisilijo
Nemce k umiku...
Z m a g a l
Res?
So to sanje?
Sanje,
da sanje,
a vsi verjamemo vanje!...
Zastave vihrajo;
naše,
slovenske
povsod plapolajo...
Veselite!
Ponos!
Iz grl vseh ljudi,
pesem se dviga,
živi, da buči...
Po dolini svobodni
glas se razlije,
pesem:
...
dokler naše zvesto srce,
za naš narod bije...

Š. PETEK

Urednikova beseda

Pričujoča številka je pretežno posvečena preteklemu občinskemu prazniku. Letos je bil po sporedu zelo bogat in uspešen, zato zaslužijo prizadevanja vseh tistih, ki so posamezne prireditve pripravili, veliko pozornost. To tudi s tem izkazujemo!

Prav razveseljivo je koliko imamo bralcev, ki se poskušajo zlaganjem pesmi. Tokrat smo dobili kar 6 različnih pesniških del. Presojajo o primernosti objave prepustimo strokovnjaku, zato ne

bodite nestrpni, če ni poslano takoj objavljeno.

V prihodnji številki bi želeli objaviti nekoliko več iz dela društev. Prosimo, da nam pošljete prispevke v tem smislu.

Za decembrsko številko že sedaj zbiramo letne preglede dela društev. Mnogokje se veliko dela, pa malo o tem piše. Zakaj bi tisti, ki to zaslužijo ne bili javno pohvaljeni. Dostej ste nam še vedno priskočili na pomoč, storite to tudi tokrat. Pišite nam.

Pomagajte nam ugotoviti

Tudi tokrat so nam naši bralci pomagali. Jakob Jankovec iz Solčave nam je v pismu napisal tole: „Levi z brki je Edi Šelhaus iz Ljubljane. Bila sva skoraj sovaščana iz Škofje Loke. V partizanih sva bila skupaj v Škofješkemu četni spomladi 1943. On je poklicni fotograf...“

V nadaljevanju opisuje Jakob Jankovec še nekatera prizadevanja Šelhaus za odkrivanje usod zaveznikov letalcev, ki so med vojno bili rešeni v naših krajih.

Vsekakor lepa hvala! Desnega od Mlekuža pa še torej nismo odkrili. Morda pa le še kdo pomaga?

NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno - Izdaja SZDL občine Mozirje - Urejuje uredniški odbor - Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik - Tehnični urednik Niko Kupec - Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 830-040 - Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje številka 52810-637-55424 - Savinjske novice, glasilo SO Mozirje - Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 20. v mesecu - Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani - Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Pridobitev za ženske

V Mozirju že nekaj časa posluje kozmetični salon, ki ga vodi Vida Urank. Kot pravi sama kozmetičarka je nega obraza prav tako važna, kot nega las. O tem kaže razmisliti. Če se torej odločite, potem vam povemo še naslov kozmetičnega salona - Mozirje 252.

Kino Ljubno v oktobru

- 3. X. RAZBIJAČ - ameriški film, akcijski
- 10.-11. X. ZADNJI KARATE UDAREC - hongkonški film - karate
- 17. X. LJUBEZENSKA ZGODBA II. - ameriški film, ljubzenska drama
- 18. X. KJE STA TOM IN DŽERI - ameriški film, risanka
- 24. X. ZBOGOM EMANUELA - francoski film, erotski
- 31. X. BRUSLI MI TI SE DOPADEM - karate